

Kongl. Maj:ts Tal

på Riks-Salen vid urtima Riksdagens öppnande,

den 12 September 1871.

Gode Herrar och Svenske Män!

Det länge erkända behovet af våra försvarskrafters förstärkande har, ehuru föremål för flera Riksdagars behandling, ännu icke blifvit afhulpet. För ett af ålder fritt folk, som högt skattar sin sjelfständighet, finnas få angelägenheter, som med denna täfla i vigt. Väl ligga folks och länders öden i den Allsmäktiges hand och tryggast är det land, der sann gudsfuktan bor. Men likasom ingen seger vinnes utan kamp, så bevarar ej heller ett folk sin sjelfständighet, der den ej med kärlek och offervillighet vårdas. I likgiltighetens ro fostras icke den kraft, som består i pröfningens tid.

Med den rätt Grundlagen mig tillerkänner, har jag särskildt för denna viktiga angelägenhet nu påfordrat Edert sammanträdande, hvarigenom möjlighet beredes att redan under nästa år begynna genomförandet af den nya ordningen. Ett år kan i ett folks historia betyda oändligen mycket; och betänkligt är att till en osäker morgondag uppskjuta hvad som redan i dag kan göras.

I de förslag till försvarsväsendets ordnande Jag vid detta tillfälle, enligt Grundlagens bud, låter till Eder öfverlemna, äro intagne föreskrifter, afsedda att inom den, hufvudsakligen på indelningsverkets gamla grund hvilande stamtruppen

utveckla en ökad befälsduglighet. I sammanhang härmed äro i afseende å rotehället och rusthållsinrättningen sådana bestämmelser föreslagna, hvilka af sakens egen natur och billigheten kunna synas påkallade. De anmärkningar, som i dessa hänseenden gjordes mot de vid sednaste riksdagen framlagda förslagen, torde derigenom äfven hafva förfallit.

Förlitande mig på Eder högsinnade uppfattning af hvad fäderneslandets väl kräfvor, hoppas Jag, att den tid I nu kommen att egna åt detta, för Eder förut ingalunda främmande ärende, skall genom detsammias bringande till en slutlig lösning, långt ifrån att vara förspild, medföra åt en hvar af Eder tillfredsställelsen af uppfyllda pligter, åt fäderneslandet lycka och trygghet.

Det urtima Riksmötet förklaras härmed af Mig öppnadt; och förblifver Jag med all Kongl. Nåd och ynnest Eder, Gode Herrar och Svenske Män, städse välbevågen.